

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5480/2020
25.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Злата Ћирић Бељан и Александар Бељан, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3988/20 од 09.07.2020. године, у седници од 25.11.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3988/20 од 09.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 6975/19 од 06.01.2020. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се тужена обавезе да му накнади нематеријалну штету у износу од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженој накнади парничне трошкове у износу од 6.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3988/20 од 09.07.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 87/18) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је као војни резервиста учествовао у одбрани земље током НАТО агресије, а ранијом правноснажном

пресудом утврђено је да су Закључком Владе РС од 17.01.2008. године повређена начела једнаких права и обавеза чиме је извршена дискриминација тужиоца као учесника рата на основу места пребивалишта. У овој парници, тужба за накнаду нематеријалне штете по основу дискриминације која је претходно утврђена у посебном поступку, поднета је 04.11.2019. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете по основу дискриминације одбијен као неоснован услед застарелости потраживања.

Према Закључцима усвојеним на седници грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 14.11.2017. године, потраживање ради накнаде материјалне и нематеријалне штете по основу дискриминације застарела у роковима из члана 376. Закона о облигационим односима. Рок застарелости захтева за накнаду штете по основу дискриминације која је претходно утврђена у посебном поступку, почиње да тече од момента доношења Закључка Владе Републике Србије од 17.01.2008. године.

Из наведеног произилази да је првилан закључак нижестепених судова да је истекао рок застарелости захтева за накнаду нематеријалне штете из члана 376. Закона о облигационим односима, рачунајући од 17.01.2008. године као дана доношења Закључка Владе Републике Србије. Зато је тужбени захтев тужиоца правилно одбијен као неоснован.

Супротно ревизијским наводима, рок за накнаду нематеријалне штете не почиње да тече од правноснажности пресуде којом је утврђена дискриминација тужиоца, већ од дана доношења Закључка Владе Републике Србије. Према наведеним закључцима Врховног касационог суда, овај рок застарелости односи се како на материјалну тако и на нематеријалну штету по основу дискриминације.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић